

OSTNÍK

Zpravodaj Klubu kaktusářů v Ostravě, z. s.

Číslo 505.

Ročník 50.

Prosinec 2021

Opuntia erinacea var. *utahensis* (foto Lumír Král)

Z naší činnosti

Dne 1. 11. 2021 proběhla přednáška Ing. Miroslava Halfara o diskokaktusech okruhu *Discocactus zehntneri*. Skvělá přednáška s krásnými obrázky z nalezišť a příběhy při hledání druhů. Název druhu je pojmenován podle švýcarském entomologovi: Dr. Leo Zehntner (19.12.1864 - 3.4.1961). Lokalita: Sentocé, Bahia, Brazil. Přednášející nám postupně ukázal prakticky všechny subsp. na jejich přírodních stanovištích.

Uvádím platná i synonymní názvy, dnes platí názvy se subsp.

***Discocactus zehntneri* Britton & Rose, The Cacteaceae 3: 218, 1922.**

Discocactus zehntneri f. *albispinus* (Buining & Brederoo) Řiha, Kaktusy 19(2): 26, (1983).

Discocactus zehntneri subsp. *albispinus* (Buining & Brederoo) P.J.Braun & Esteves, Kakteen And. Sukk. 46(3): 64, (1995).

Discocactus zehntneri var. *albispinus* (Buining & Brederoo) P.J.Braun, Succulenta 69(10): 215, (1990).

Discocactus zehntneri subsp. *araneispinus* (Buining & Brederoo) P.J.Braun & Esteves, Kakteen And. Sukk. 46(3): 64, (1995).

Discocactus zehntneri var. *araneispinus* (Buining & Brederoo ex J.Theun.) P.J.Braun, Succulenta 69(10): 215 (1990).

Discocactus zehntneri subsp. *boomianus* (Buining & Brederoo) N.P.Taylor & Zappi, Bradleya 9: 86, (1991).

Discocactus zehntneri var. *boomianus* (Buining & Brederoo) P.J.Braun, Succulenta 69(10): 218 (1990).

Discocactus zehntneri subsp. *buenekeri* (W.R.Abraham) P.J.Braun & Esteves, Kakteen And. Sukk. 44(3): 64, (1993).

Discocactus zehntneri subsp. *horstiorum* (P.J.Braun) P.J.Braun & Esteves, Kakteen And. Sukk. 46(3): 64, (1995).

Discocactus zehntneri var. *horstiorum* P.J.Braun, Succulenta 69(10): 218 (1990).

Discocactus zehntneri subsp. *mirohalfarii* Zachar, Kaktusy 57(3): 95-98 (2021).

Discocactus zehntneri subsp. *petr-halfarii* (Zachar) M.R.Santos & M.C.Machado, Phytotaxa 207(2): 209,(2015).

V druhé části nám Miro ukázal návštěvu goril v jejich domovině, kde byli na dovolené s manželkou. Viděli jsme i další africká zvířata na safari. Pěkné byly i záběry skupin šimpanzů na větvích stromů. Být však blízko goril byl určitě nevšední zážitek, zvláště když se nacházeli jen několik metrů od nich. Schůzka se trochu protáhla, ale vyprávění zážitků bylo vynikající. Děkujeme přednášejícímu za pěkný večer.

Obrázky našich členů

***Opuntia erinacea* var. *utahensis* (foto Lumír Král)**

Opuntia na titulní straně se bude zamlouvat všem, kteří pěstují zimovzorné kaktusy. Rostlina se dá dobře pěstovat i celoročně na skalce, kde vydrží i velmi nízké teploty až - 30 °C. Problém je se zařazením druhu, který je dost variabilní. Kromě názvu *Opuntia utahensis* jsou kytičky uváděny jako *Opuntia polyacantha utahensis*, *O. erinacea utahensis* apod. Navíc je dnes známo mnoho hybrid, ať už kvetou růžovým, fialovým, oranžovým, ale i žlutým květem. Já jsem získal tuto rostlinu jako *Opuntia erinacea* var. *utahensis*, tak zůstávám u tohoto názvu. Botanická zahrada Denver Botanic Gardens ji uvádí pod stejným názvem, z lokality: Utah Grizzly Bear Prickly Pear; Cliff Prickly Pear. Dnes už nevím, od koho jsem rostlinu získal, takže místo výskytu neznám. Přesto z kytičky mám velkou radost, neboť kvetou pravidelně každý rok a dělají mi velkou radost. Ani pěstitelské podmínky nejsou náročné, prakticky se o ně moc nestarám, příroda si poradí sama.

Maihuenia Philippi - in Gartenflora 260, 1883.

- Maihuenia albolanata* F. Ritter - Kakteen Südamerika 2: 377-378, 1980.
Maihuenia albolanata f. *viridulispina* F. Ritter - Kakteen Südamerika 2: 378, 1980.
Maihuenia andicola Comber - Field Notes Andes Exped. 1925-6 & 1926-7, 1-1928.
Maihuenia brachydelphys K. Schumann - Gesamtbeschreibung der Kakt. 756, 1898.
Maihuenia cumulata F. Ritter - Kakteen Südamerika 2: 378-379, 1980.
Maihuenia latispina F. Ritter - Kakteen Südamerika 2: 378, 1980.
Maihuenia patagonica Britton & Rose - The Cactaceae 1: 41, 1919.
Maihuenia patagonica Speg. ex A. Berger - Kakteen 44, 1929.
Maihuenia philippii F. A. C. Weber - in Bois, Dict. Hort. 2: 939, 1898.
Maihuenia poeppigii (Otto ex Pfeiff.) Phil. ex K. Schum.
Maihuenia poeppigii F. A. C. Weber - in Bois, Dictionnaire D'Hort. 2: 939, 1898.
Maihuenia poeppigii Speg. - Anales Soc. Ci. Argent. 48: 50, 1899.
Maihuenia tehuelches Speg. - Anales Mus. Nac. Buenos Aires 7: 288, 1902.
Maihuenia valentinii Speg. - Anales Mus. Nac. Buenos Aires 7: 289, 1902.

Rostlina nevypadá jako typický kaktus, ale přesto je to kaktus. Dříve se pro nedostupnost cest do Patagonie ve sbírkách objevovali jen výjimečně. První maihuenie jsem viděl v roce 1982 v Botanické zahradě v Halle, kde je měli vysazené před skleníkem. Už tenkrát tam měli pěkně velké trsy. Rod *Maihuenia* je prakticky trsovitá rostlina, která vytváří různě tvarované kopce. V Patagonii je drsné klima se silnými chladnými větry, proto se rostliny chrání nízkým vzrůstem a vytvářejí nízké kopce. Můžeme je vidět v mnoha jiných čeledích např. *Asteraceae*, *Fabaceae*, *Apiaceae*, *Verbenaceae*, *Rubiaceae* a další. Skvělá doprovodná vegetace.

vlevo: *Chuquiraga dorada* (*Asteraceae*), za Alumine

vpravo: *Anarthrophyllum desideratum* (*Fabaceae*), R40, 10 km u Cerrito

vlevo: *Azorella monantha* (*Apiaceae*), Primeros Piños

vpravo: *Junellia patagonica* (*Verbenaceae*), Alumine

vlevo: *Oreopolus glacialis* (Rubiaceae), R40, u Bariloche
vpravo: *Maihuenia patagonica* (Cactaceae), mezi Telsen a Gan Gan

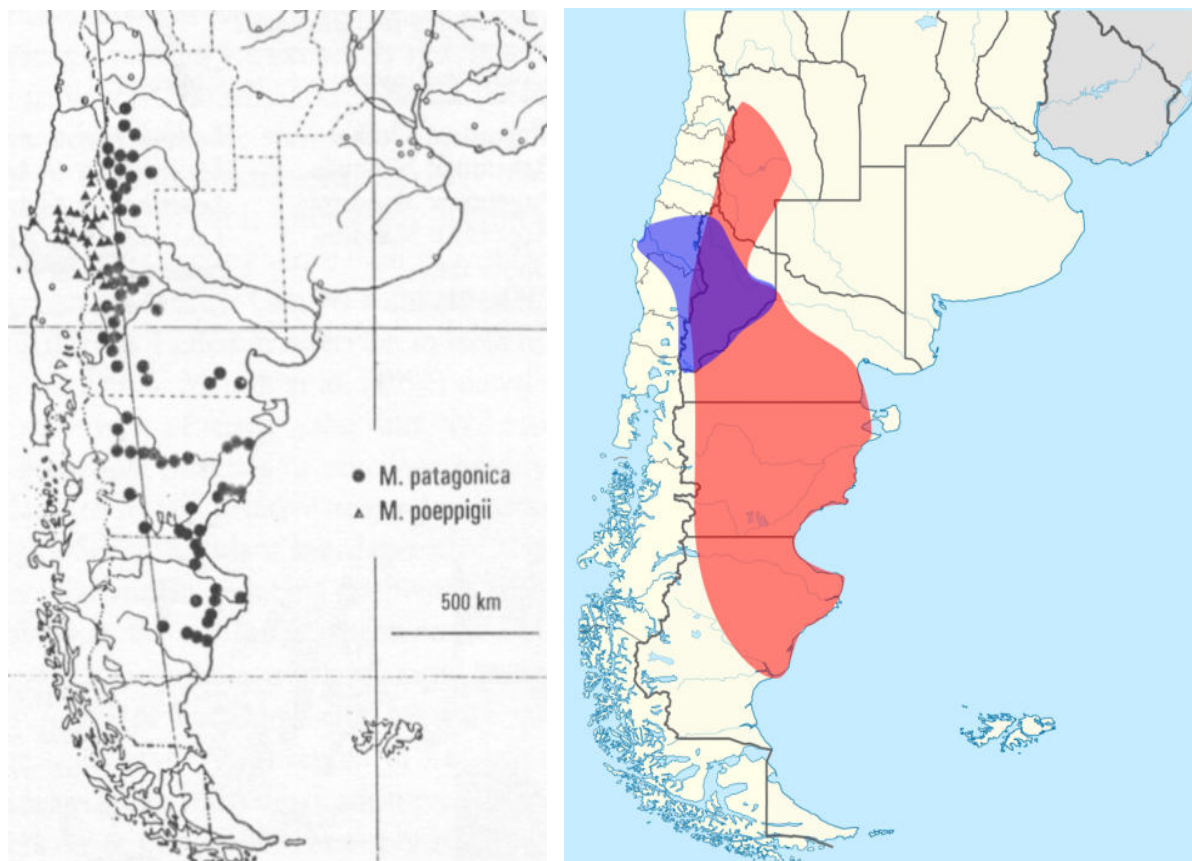

Maihuenia patagonica, 15 km od Gan Gan, KL13-024

Výskyt

Výskyt rodu *Maihuenia* se nachází v Patagonii, což je v Argentině a přilehlé části Chile v Andách. (Argentina provincie: Neuquén, Rio Negro, Chubut, Santa Cruz, Sierra del Fuego a jižní část provincií Buenos Aires, La Pampa a Mendoza. Chile regiony: Aisen, Magallanes a jižní část Los Lagos). Rostou na planinách, někdy i na vystouplých skalkách až do nadmořské výšky 2400 m n. m. Nejjižnější lokalita je udávána z 49 °j. š., spolu s *Maihueniopsis darwinii* (kaktusy zde sbíral i Charles Darwin) a *Pterocactus australis*, oba druhy z podčeledi *Opuntioideae*. Druh je velmi variabilní, vše záleží na přírodních podmínkách, v jakém geologickém prostředí se nachází či intenzitě slunečním záření. V oblasti výskytu často mrzne a rostliny jsou u nás zimovzorné.

výskyt rodu *Maihuenia*

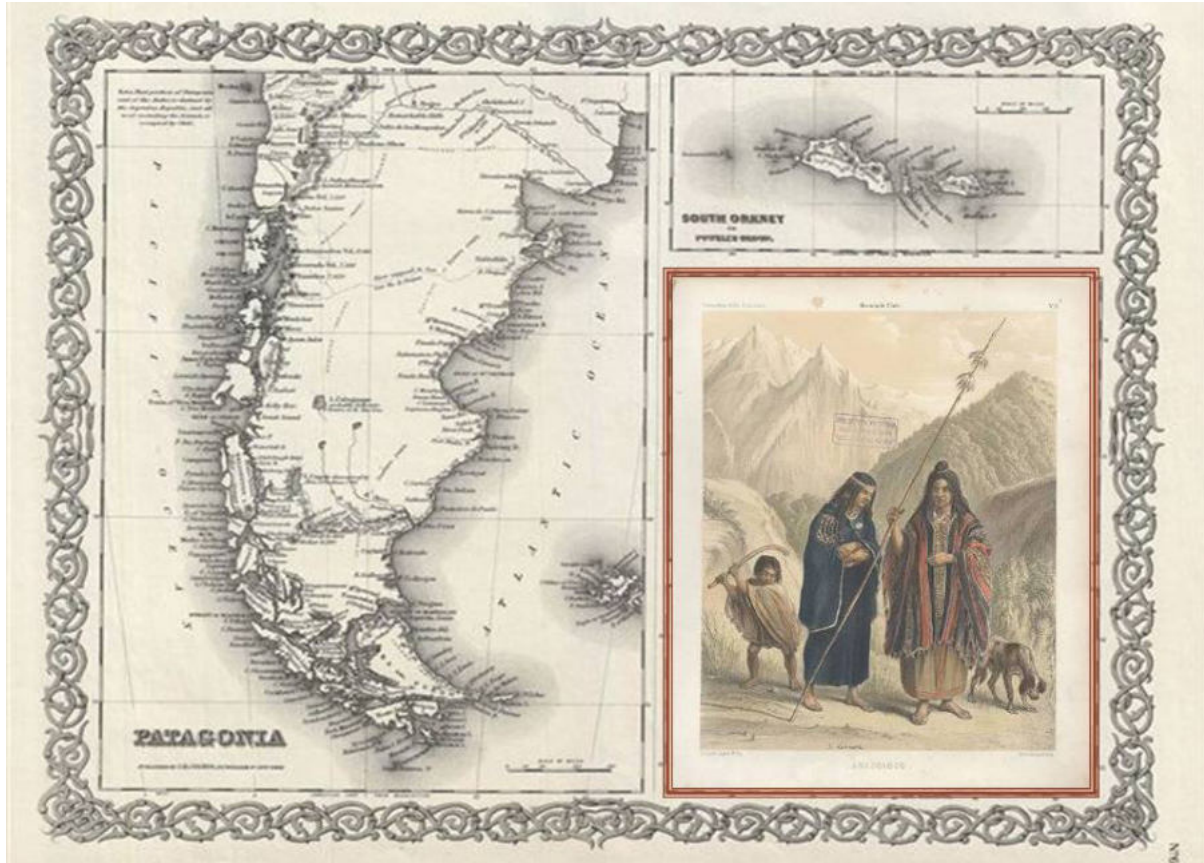

Maihuenia patagonica, u Chos Malal

Argentina

Do doby, než do země pronikli Evropané, žily v Patagonii významné kulturní národy. Od roku 1536 Španělé kolonizovali území a původní obyvatele Arakuance a Patagonce téměř vyhubili. Dnes jsou místní lidé na své předky velmi hrdí.

obraz od Jules Dumont d'Urville: skupina patagonských obyvatel v Puerto Peckett, 1832.

Roku 1776 bylo zřízeno místokrálovství Río de la Plata. V roce 1810 byl místokrál sesazen. Roku 1819 se Argentina stala federativním státem. Bezprostředně po vyhlášení nezávislosti vypukla v zemi dlouholetá občanská válka. V roce 1860 vyhlásil francouzský dobrodruh Orélie-Antoine de Tounens hlásící se ke svobodnému zednářství království Araukánie a Patagonie s vlastní ústavou, měnou či ministry. Argentina se zúčastnila paraguayské války, při níž v roce 1870 zabrala region Misiones a část regionu Chaco. V roce 1880 byla přičleněna i Patagonie. V dalších letech zmítaly Argentinou četné nepokoje.

Orélie-Antoine de Tounens jako král Antoine I.

Italský mořeplavec ve španělských službách Alessandro Malaspina di Mulazzo (5.11.1754 - 9.4.1810) vyrazil v roce 1789 na průzkumnou, vědeckou expedici kolem světa, kde měl být také český rodák, botanik Tadeáš Xaverius Peregrinus Haenke (5. 11. 1761 - 4. 11. 1816). Ten však loď nestihl a nalodil se až v Chile. Po expedici se vrátil do Jižní Ameriky, kde žil až do smrti v Cochabambě. Na palubě byli také botanici Luis Neé jako Antonio Pinedův asistent, oba spolu cestovali, sbírali rostliny a další zajímavé exempláře. Prošli Montevideo, Patagonií, Chile, Peru a další země. Nad přístavem Puerto Deseado rostou austrokaktusy, pterokaktusy, maihuenie i maihueniopsisy, které určitě viděli, jestli o nich něco napsali, zatím ještě nevím. Zde nakreslili několik obrázků z přírody (viz pohled na přístav Puerto Deseado), místní obyvatele, rostliny i zvířata. O této cestě bylo hodně napsáno, takže někde v depozitu mohou být uloženy i obrázky kaktusů a výzkumné zprávy.

vyhlídka na přístav Puerto Deseado, obrázek z expedice Malaspiny, 3.12.1789

pohled na přístav Puerto Deseado v současné době, na vyvýšeninách skal rostou pěkné kaktusy

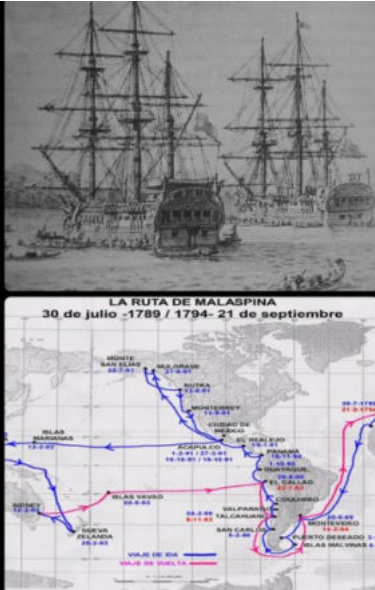
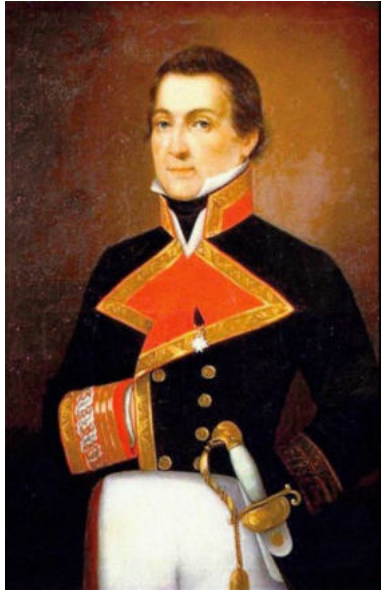

Austrocactus patagonicus, malá forma a *Maihuenia patagonica*, nad přístavem Puerto Deseado

Pterocactus hickenii a *Pterocactus australis*, nad přístavem Puerto Deseado, 2013

Alessandro Malaspina di Mulazzo (5.11.1754 - 9.4.1810), mořeplavec a jeho cesty
obrázek Luis Néé - rod *Perdicium* (čeleď *Asteraceae*) rostlina nad přístavem Puerto Deseado

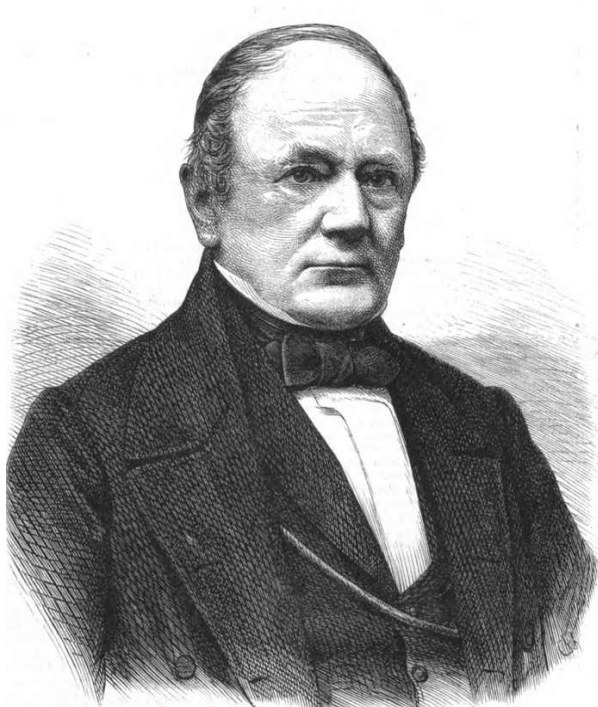
vlevo: Luis Néé (12.7.1735 - 3.10.1807) botanik
Antonio Pineda (17.1.1751 - 23.6.1792) španělský přírodovědec a vojenský důstojník
vpravo: Tadeáš Xaverius Peregrinus Haenke (5.11.1761 - 4.11.1816) botanik

Tadeáš Haenke dokončil s Malaspinou cestu kolem světa, ale následně procestoval Jižní Ameriku, která ho učarovala. Usadil se v Bolívii, odkud posílal rostliny do Prahy. Obsah beden začal zpracovávat český lékař a botanik Karel Bořivoj Presl (17.2.1794 - 2.10.1852), který napsal několik knih. Reliquiae Haenkeanae vycházelo na pokračování v letech 1825 - 1835, byly zde zpracovány především bromélie. Z finančních důvodů další díly přestaly vycházet. Nezpracované bedny údajně leží v depozitu muzea. Tadeáš Haenke se přidal ke vzbuřeným indiánům, byl zatčen a za nevyjasněných okolností umřel v Cochabambě.

Ještě trochu historie

Vraťme se k maihueniím. První rostliny objevil v roce 1835 Eduard Poeppig, professor na univerzitě v Lipsku, který od roku 1828 cestoval po Chile. Friedrich Otto, ředitel a inspektor Botanické zahrady v Berlíně, tyto rostliny popsal jako *Opuntia poeppigii* v knize Ludwiga Pfeiffera - Enumeratio diagnostica cactearum hucusque cognitarum, 174, 1837.

Eduard Friedrich Poeppig (16.7.1798 - 4.9.1868)

Friedrich Otto (16.7.1798 - 4.9.1868)

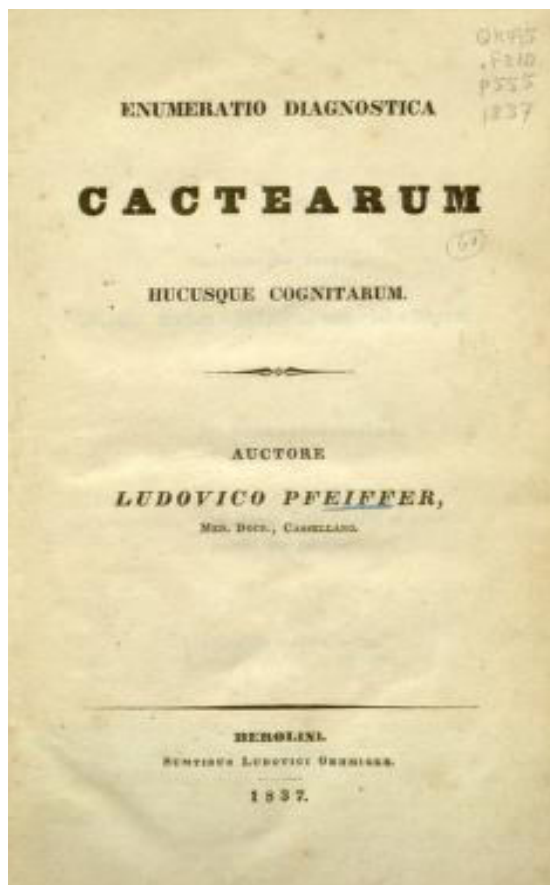
Lit. v. W. Pfaff.

Druck v. Th. Fischer.

L. C. Pfeiffer. 1856.

Dr. Louis Carl Georg Pfeiffer (4.6.1805 - 2.12.1877)

Otto in Pfeiffer - Enumeratio diagnostica cactearum hucusque cognitarum, 174, 1837.

Později objevil Rudolph Philippi v Patagonii druhý druh a popsal ho v roce 1864 jako *Opuntia patagonica*. Philippi rozpoznal odlišnost těchto rostlin a založil pro ně v roce 1883 nový rod *Maihuenia* podle místního názvu maihuén.

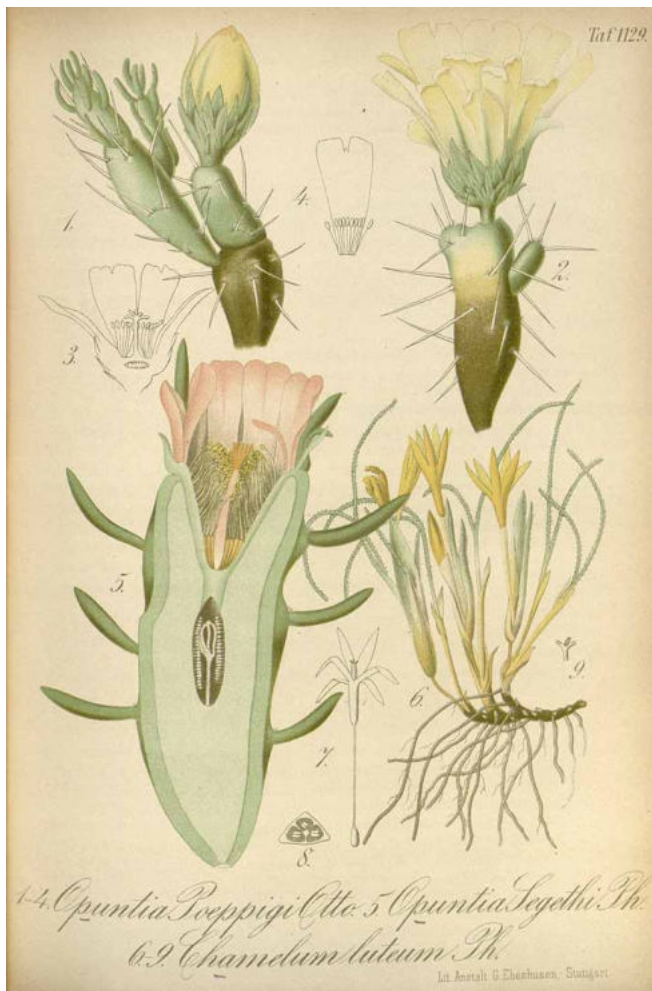

732. *Opuntia patagonica* Ph. O. articulis subelavatis, lacte viridibus; areolis tomento brevi albo tectis; aculeis albidis, unico compressiusculo, 13 lin. longo, duobusque minimis, $\frac{2}{3}$ lin. longis; foliis $1\frac{1}{2}$ lin. longis.

Pariter in Patagonia habitat. Articuli, quos orn. Cox attulit, 11 lin. longi, medio fere 5 lin. crassi; diam. areolarum $1\frac{1}{3}$ lin. — *O. longispina* Haw. spinis pluribus, purpurascens, majore trinnciali; *O. glomerata* Haw. spinis centralibus longissimis; *O. Poeppigii* aculeis minoribus, 2—4 lin., majore 8—10 lin. longis; *O. Mathuen* Gay III. p. 29 aculeis tribus, medio longiore (dimensiones ehen! omissae) ideoque ut videtur minus inaequales.

Rudolph Amandus Philippi (14.9.1808-23.7.1904), *Opuntia patagonica* Philippi - Linnaea 33: 82, 1864.

Zu welchem Genus gehört nun diese Cactee? Wegen der perennirenden Blätter etc. kann diese Pflanze wohl nicht bei *Opuntia* bleiben, aber ich möchte sie darum nicht zu einer *Peireskia* machen, schon deshalb nicht, weil, soviel ich mich erinnere, alle *Peireskien* einen glatten kahlen Fruchtknoten haben. Vielleicht muss man ein eigenes Genus daraus machen, welches man *Maihuenia* nennen könnte, nach dem Namen, den die Pflanze in der Ebene führt. Auf der Cordillere heisst sie „yerba del guanaco“.

Am nächsten verwandt durch die Form der stehenbleibenden Blätter ist ihr wohl meine *Opuntia Segethi*. (S. *Anales de la Universidad de Chile* 1879, Bd. 55, p. 263), allein diese hat ein sehr langes Ovarium, welches einem Stengelgliede gleicht, eine lange Höhlung darin und oben einen sehr vertieften Discus. (S. unsere Tafel 1129, Fig. 5.)

Opuntia poeppigii Otto ex Pfeiff. - Philippi uvádí v časopise *Gartenflora* (Regel), vol. 32: str. 259, obr. 1129, 1883 nový rod *Maihuenia* podle místního názvu maihuén. Philippi dobře rozpoznal rozdíly mezi rodem *Opuntia* a *Maihuenia*.

Claudio Gay (18.3.1800 - 29.10.1873) francouzský botanik, Historia física y política de Chile 1847.

12. *Opuntia Maihuen*.

O. dense caespitosa; truncis prostratis, inaequali; articulis claviformibus, subarcuatis, apice viridibus; areolis minutis albo-tomentosis, aculeis albis, plerumque 3, medio longiore; foliis subcylindricis, acuminatis subcurvis; floribus stramineis.

Vulgarmente *Maihuen*.

Esta especie forma un césped redondo muy tupido, de mas de tres pies de diámetro y dos ó tres pulgadas de grueso. Los tallos están compuestos de articulaciones subarqueadas, en forma de porra, los inferiores son parduscos y mas grandes, dando salida á muchas raicillas que se dirijen al suelo; las demas, que tienen la misma forma, son de un rojo pardusco en la parte inferior, verdosas en la superior, donde se encuentran unas cuantas hojuelas, subcilíndricas, puntiagudas y algo corvas, y cubiertas de pequeñas areolas lanuginosas sosteniendo tres aguijones muy blancos, con el del medio mas largo. Las flores son de un color de paja algo subido. El fruto tiene el mismo color, pero está un poco colorado en la parte superior.

El *Maihuen* tiene afinidad con la *Op. Pöppigii* y se cria en los llanos del departamento de los Angeles, en Santa-Barbara, etc. Los habitantes la emplean como planta fresca. Florece en diciembre y sazona sus frutos en enero.

Joseph Franz Maria Anton Hubert Ignatz Fürst und Altgraf zu Salm-Reifferscheidt-Dyck (4.9.1773 - 21.3.1861), - Cactae in Horto Dyckensi cultae 1850

PEIRESCIA.

(1.) *P. Pöppigii* Nob. Hæc planta arbusculam efformat humilem ac spinosam, ramis teretibus sublignosis, foliisque instructis persistentibus, nec *Opuntiarum* more mox deciduis. Hocce habitu ab *Opuntiis* discedere, et ad *Peirescias* spectare mihi videtur hæc species.

II. MAIHUENIA Phil.

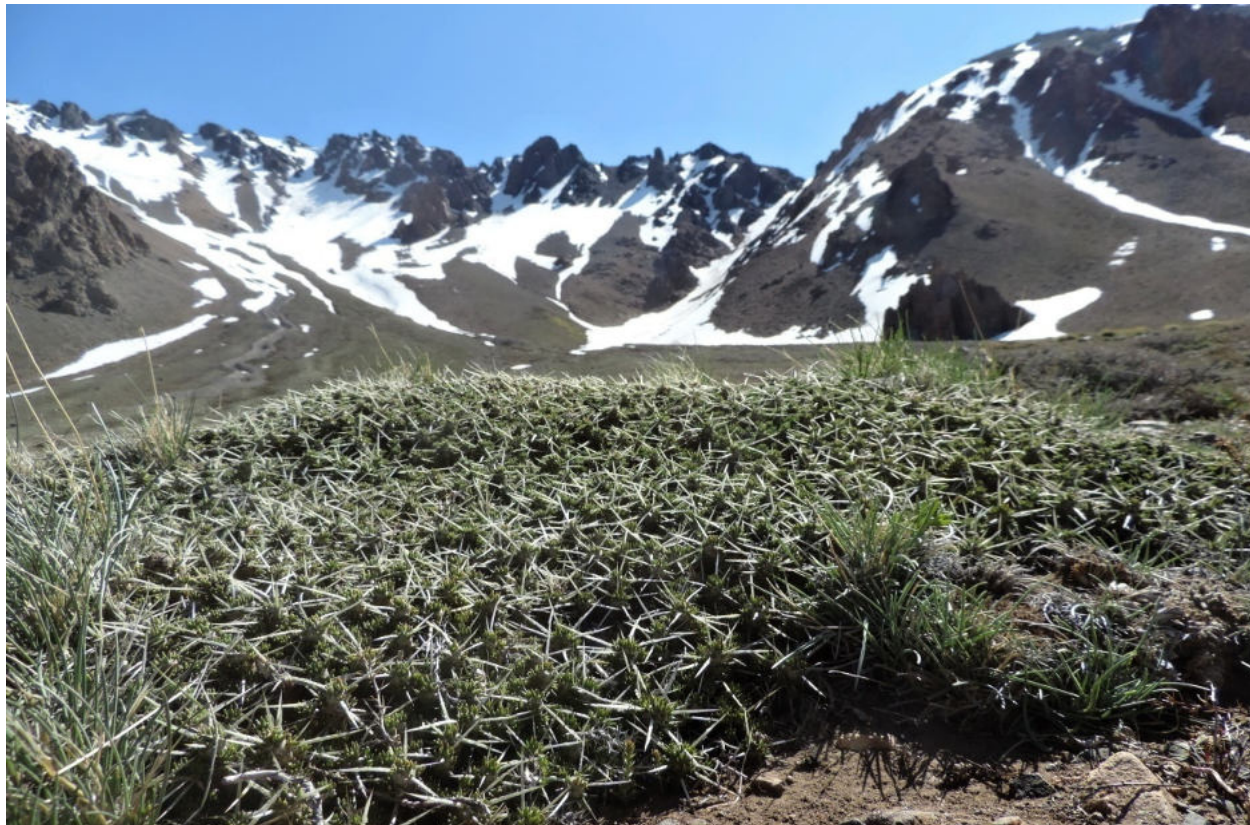
P. Pöppigii Salm. [Syn.: *Opuntia Pöppigii* Otto; *Op. Maihuen* Gay.; *Maihuenia Pöppigii* Web.] — Chili, dans les pâturages sablonneux de Chillan, Los Angeles, etc., où les indigènes l'appellent *Maihuen*. — Tige basse, ramifiée, formant des amas touffus; rameaux cylindriques, ayant à peine 1 cm. diam., verts; aréoles rapprochées, tomenteuses, portant un aiguillon blanchâtre, peu rigide, érigé, long de 1-2 cm., accompagné de 2 ou 3 autres plus faibles et plus courts; feuilles vertes, subulées, longues de 1 cm., très persistantes. Fleurs terminales, jaune paille. Fruits jaunâtres, avec de grosses graines noires, luisantes, sub-orbiculaires, de 3-4 mm. diam. Cette plante, d'une culture assez difficile, forme le type d'un groupe très distinct, dont le prof. Philippi, de Santiago, a proposé avec raison de faire le genre nouveau *Maihuenia*, dans lequel on trouve les formes extérieures des *Opuntia* avec les fruits et graines des *Pereskia*.

Pereskia podrod *Maihuenia*, Weber in Bois - Dictionnaire D'Horticulture 2: 939, 1898.
Frédéric Albert Constantin Weber (17.5.1830 - 27.7.1903), voják, botanik amarér

F.A.C. Weber uvádí roku 1898 *Maihuenia* jako podrod pro rod *Pereskia*. Už v roce 1850 je řadil Salm-Dyck rostliny do rodu *Peirecia* Plum., (neplatný název). Claudio Gay (1800 - 1873) - *Historia fisica y politica de Chile*, str. 29, 1847 zde rostliny uvádí jako *Opuntia maihuen*. O historii maihuení by se dalo napsat spoustu informací, pro dnešek základní příspěvky ukončíme a budeme pokračovat příště. KL

Maihuenia patagonica, 5 km za Las Leñas, KL15-A077

Maihuenia patagonica, asi 30 km od El Huecú

Obsah ročníku 2021

OBSAH – LEDEN 2021

Z naší činnosti	2
Obrázky našich členů	2
Na úvod nového roku 2021	2
Do nového roku 2021	3
Několik informací k rostlinolékařským pasům (Plant passport)	4
Wigginsie na pokračování II.	4
Kaktusy - zajímavosti	9
Mexiko jako naše kolonie	12
Informace	15
Jak trávit čas v době koronaviru	15

OBSAH – ÚNOR 2021

Z naší činnosti	18
Mrazuvzdorné kaktusy	18
Výroční zprávy	19
Covid a kaktusy	22
Emil Zavadil jako radioamatér	28
Naši jubilanti (Achrer, Dobiáš)	29
Odešel Jiří Just	30
Odešel Jiří Filipec	30
Informace	31
Obrázky našich členů	31

OBSAH – BŘEZEN 2021

Z naší činnosti	34
Obrázky našich členů	34
Rok s covidem	34
Letošní zimní sezóna	35
Wigginsie na pokračování III.	37
I málo může být hodně ...	42
50 let Ostníku	
Grafické a Tiskové studio L+L s.r.o.	45
Informace	47
ON-LINE přednášky	47

OBSAH – DUBEN 2021

Z naší činnosti	50
Začíná kaktusářská sezóna	50
Co se psalo v Ostníku před 50 lety	50
Patagonie v plamenech	51
Wigginsie na pokračování IV	54
50 let Ostníku	
Grafické a Tiskové studio L+L s.r.o. - 2.	59
Opustil nás Ludwig Bercht	60
Informace	63
Obrázky našich členů	63

OBSAH – KVĚTEN 2021

Z naší činnosti	66
500. číslo Ostníku	66
Nové časy	66
Patagonia, země kondorů ...	67
Wigginsie na pokračování V.	85
50 let Ostníku	89

Odešel Alexander Táslar	90
Informace	91
Obrázky našich členů	91

OBSAH – ČERVEN 2021

Z naší činnosti	94
Obrázky našich členů	94
Pěstování kaktusů	95
Jak roubovat kaktusy	97
<i>Notocactus cristatoides</i> Ritter	103
50 let Ostníku	105
Odešel Zdeněk Franc	106
Informace	107
Chladné počasí pokračuje	107

OBSAH – ZÁŘÍ 2021

Z naší činnosti	110
Obrázky našich členů	110
Naši cestovatelé	111
Spegouši od El Morena	115
Zasedání výboru, a co dál ...	117
Sněhurka a sedm trpaslíků	118
Smutná zpráva (+Milan Štrauch)	120
Odešel Ing. Josef Bušek	121
Informace	123

OBSAH – ŘÍJEN 2021

Z naší činnosti	126
Valná hromada SČSPKS - přesunuta	126
Obrázky našich členů	126
<i>Mammillaria</i> Haw.	127
Mezinárodní setkání notofilů v Plzni	133
Návštěva ze Švédska	136
Zamykání sezóny v Chrudimi	137
Odešel Herbert Thiele	138
Informace	139
Vetřelec z jihu	139

OBSAH – LISTOPAD 2021

Z naší činnosti	142
Obrázky našich členů	142
Botanická zahrada Děčín	143
Staré nebo nové názvy kaktusů ?	147
Setkání kaktusářů v Ustroni	150
Brněnské sympozium 2021	151
Valná hromada v Děčíně	153
Informace	156

OBSAH – PROSINEC 2021

Z naší činnosti	159
Obrázky našich členů	159
<i>Maihuenia</i> Philippi	160
Obsah ročníku 2021	171
Informace	172
Upozornění	172

Informace

- přednáška 3. 1. 2022 - zrušeno
- výroční členská schůze 7. 2. 2022 - ???
- přednáška 7. 3. 2022 - ???

- Schůzky pěstitelů kaktusů a jiných sukulentů s promítáním obrázků a přednáškou se konají **každé první pondělí v měsíci** (mimo letních prázdnin) v 17.hod., ve **Středisku přírodovědců v Ostravě-Porubě** (Čkalovova 1881/10, u zimního stadionu). Přijďte mezi nás.

- Informace týkající se činnosti Klubu kaktusářů v Ostravě i příspěvky do Ostníku zasílejte na adresu předsedy: lumir.kral@seznam.cz
- Aktualizované informace najdete na internetových stránkách Klubu: www.pavko.cz/kko
- Informace na naše www stránky zasílejte administrátorovi na e-mail: klouda@iol.cz
- Osobní stránky Lumíra Krále, kde najdete také aktualizované informace o činnosti našeho kaktusářského Klubu: www.lumirkral.webnode.cz

- sledujte přednášky, které se znovu objevují v přímém přenosu na internetu

!!! UPOZORNĚNÍ !!!

Schůzky opět zrušeny

Koronavirus začíná znovu nabírat na síle. Stačili jsme letos uspořádat tři schůzky s přednáškou (září, říjen, listopad). Počet nakažených se na podzim rychle zvětšuje. Vláda začíná opět úřadovat, prvně jen tak opatrně, ale v druhé půli listopadu tvrdá opatření přibývají. Neočkování prakticky nesmí (do restaurace, hotelů, sportovní ani kulturní akce apod.). Uff !!! Nyní už je vyhlášen i nouzový stav, proto jsou znovu naše schůzky zrušené. **Zákaz platí už od Mikulášské schůze v restauraci Oáza 10.12.2021.** Asi se toho gulášku nedočkáme. Kdy se setkáme, je ve hvězdách. Sledujte naše internetové stránky s aktuálními informacemi.

PF 2022

Redaktor Ostníku přeje všem čtenářům a spolupracovníkům do Nového roku 2022 především hodně zdraví, štěstí a spokojenosti, kromě jiného také zajímavé a poutavé články v Ostníku, v neposlední řadě také hodně radosti s milovanými kytičkami.

Adresy autorů:

Král Lumír, e-mail: lumir.kral@seznam.cz

OSTNÍK

zpravodaj pro potřeby členů Klubu

Tisk: Grafické a Tiskové studio L+L s.r.o., Ostrava

Vydavatel: Klub kaktusářů v Ostravě, z. s., IČ 024 17 235, 747 68 Kyjovice 170, prosinec 2021

Šéfredaktor: Lumír Král, O. Synka 1815, 708 00 Ostrava - Poruba, tel.: 605058070.

Objednávky, distribuce: Ing. Skoumal Vladimír, M.Bajera 6038/5, 708 00 O.-Poruba, mobil: 724137021

Titulní strany Ostníku 2021

Číslo 496.
Ročník 50.
Leden 2021

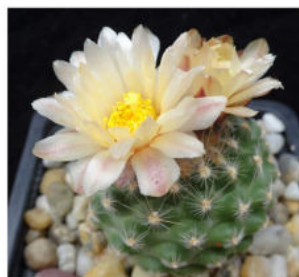

Turbicarpus viereckii (Wederm.) John & Riha (foto Lumír Král)

leden

Číslo 497.
Ročník 50.
Únor 2021

Pilocanhus paradinei (foto KL)

únor

Číslo 498.
Ročník 50.
Březen 2021

Echinocereus palmeri, SB 184, (foto František Frydř)

březen

Číslo 499.
Ročník 50.
Duben 2021

ukázka kvetoucích aurokaktusů rostoucích v Patagonii (foto KL)

duben

Číslo 500.
Ročník 50.
Květen 2021

Jubilejní mimořádné číslo

květen

Číslo 501.
Ročník 50.
Červen 2021

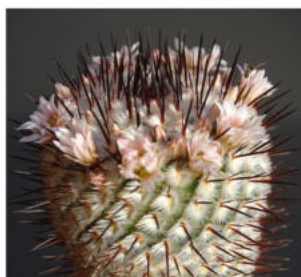

Duvalla caespitosa Haw., Syn. Pl. Succ. 45, 1812.

červen

Číslo 502.
Ročník 50.
Září 2021

Mammillaria peruviana var. *andersoniana* (foto František Frydř)

září

Číslo 503.
Ročník 50.
Říjen 2021

Mammillaria lueddyl G. S. Hinton (foto Karel Janík)

říjen

Číslo 504.
Ročník 50.
Listopad 2021

Aristolochia elegant Mest., Botanická zahrada Děčín, 23.10.2021

listopad